

ved at være saa heldig at have stadigt Arbejde. Det er altsaa Udgangspunktet. Stiger man nu op til den Klasse, som er ovenfor, saa forekommer det mig, at det man skal spørge om, for at faae en nogenlunde rigtig Bestemmelse, det er, hvad fordres, for at en saadan Mand, som ikke kan hjælpe sig selv, kan, foruden Erstatning for det Erhverv, han kunde have skaffet sig, ifald han havde været arbejdsfør, holde en Person stadig til sin Tjeneste. En saadan Mand vide vi, kan holdes stadig til hans Tjeneste for 100 Rbd., og regne vi paa at han maaskee billigere med større Nytte kan bruge qvindelig Hjælp, saa ere disse 100 Rbd. en meget rundelig Understøttelse. Der er altsaa ved disse 240 Rbd. i 1ste Klasse sørget paa en meget god Maade for enhver saadan Krigsvanfør, idet man har seet hen til at skaffe ham en Stilling, saa god, som den han vilde have i Almindelighed om han var bleven ved at være sund og frisk. Skulle vi tage Hensyn til de forskjellige Stillinger, hvori de paagjældende Personer have befundet sig, ja saa er det ganske vist, at denne Maade at fastsætte det paa er ganske gal, men saa ville heller ikke de smaa Forhøielser, som nogle af de ærede Medlemmer have foreslaaet, i mindste Maade kunne komme i Betragtning. Skulde man gaae ind paa den Beregningsmaade, saa maatte ethvert enkelt Tilfælde afgjøres særskilt i Henhold til den paagjældende Persons foregaaende Stilling og Bessaffenhed. Det var altsaa de 2 første Classer, som jeg har tilladt mig at fastsætte paa denne Maade, og hvor jeg, med Hensyn til den anden Klasse, som man vil see, nøie har sluttet mig til Udvalget, medens jeg derimod med Hensyn til den første

Klasse har lagt noget mere til, just fordi at jeg syntes, at det, som blev nødvendigt forat holde stadig et Menneſke og et velvilligt Menneſke, til at hjælpe en saadan trængende Invalid, krævede et Tillæg. De andre Sætser der har jeg søgt at gjøre saaledes, som den ærede Kjøbenhavnske Rigsdagsmand har tilraadet det, efter visse Forholdstal, og det nemlig saaledes, at Forskjellen mellem Classerne har jeg gjort ringere, altsaa som en Sum, der i det Hele skulle udbetales lidt mindre.

Jeg troer, at denne Maade at stille Forholdstallene paa, er ganske rigtig. Jeg troer, at jo lavere man træder ned, jo mindre maa man formindſke Totalsummen. Jeg har i disse Sætser, vil man see, heller ikke meget afvejet fra Udvalget. Jeg har holdt den, naturligtvis i Forhold til den Classeinddeling, som jeg har foreslaaet, og kan maaskee derved Uoverensstemmelsen mellem disse forskjellige Scalaer finde nogen Retfærdiggjørelse. Jeg har ikke kunnet, og vil ikke kunne tiltræde det Forslag, som kommer under Afstemning under Nr. 4, hvorefter man nemlig skulle forandre Sætserne i Forhold til de Grader, hvori de forskjellige paagjældende Personer have været i Armeen. Dette, siger jeg, kan jeg ikke tiltræde, netop fordi jeg troer, at man her ikke kan lade ude af Agt den forskjellige Stilling, som de lønede Personer i Armeen, det vil sige de, som gjøre Krigsvæsenet frivillig til en Livsstilling, og derved faae en Adkomst til Pension, den forskjellige Stilling, disse indtage ligeoverfor dem, der alene tvungne ved en almindelig Borgerpligt i en meget kort og forbigaende Tid blive bragte ind under Hæren.